

ANG BUHOK, SA PAGITAN NG L'ORÉAL AT GILLETTE

L'ORÉAL THROUGH GILLETTE · 21

Ang buhok ay isang detalyeng nagkukunwari ang mga tao na nauunawaan nila.

Tinatawag nila itong kalinisan, estetika, pagkakakilanlan, kultura, ritwal.

Sa totoo, isa lamang itong hangganan — sa pagitan ng ipinapakita mo at ng itinatago mo.

May mga nagtitiwala nito sa barbero, may sa mga beautician, may sa makabagong makinang nangangako ng kalayaan at kasakdalan. Ngunit nananatili roon ang buhok, matigas ang ulo, isang biyolohikal na paalala: hayop ka muna bago ka naging nilalang na panlipunan.

Gayunman, hindi ito kaaway. Isa itong kaibigang nakaiilang, isang kasama sa paglalakbay na nagpapaalala sa iyo kung saan ka nanggaling. May halos kapilyar itong pagkakakalat, isang kulay na itinakda ng iyong mapang henetiko, at isang kasaysayang hindi mo mabubura. Kahit ang mga may alopecia ay hindi nawawalan nito — nawala lamang ito sa kanila sa loob ng panahong walang makapagsasabi kung gaano katagal.

Ngunit para maunawaan ang buhok, kailangan mong bumalik sa pinagmulan — kung saan ka laging bumabalik: ang sinaunang tao.

Ganito ko ito iniisip, sa isang madilim na eksenang prehistoriko. Dalawang anyo sa likod ng isang pader ng damo ang nag-uusap. Dumating ang ikatlong tao at hindi niya matukoy kung sino ang

lalaki at sino ang babae. Hindi sapat ang mukha. Nanlilinlang ang mukha.

Kaya nagpasya ang babae na baguhin ang tadhana ng kanyang pagkakakilanlan.

Pumunta siya sa ilog, tumingin sa sarili sa tubig, at nakakita ng balbas.

Hindi niya ito gusto. Hindi siya nito kinakatawan. Hindi siya nito ibinubukod.

Nakakita siya ng matalim na bato at nagsimulang mag-alis ng buhok, isa-isang hibla.

Natuklasan niyang mabagal ang muling pagtubo — at nagbigay iyon sa kanya ng kalamangan: hindi niya kailangang ulitin ang ritwal araw-araw. At may natuklasan pa siyang mas makapangyarihan: iba na ang tingin sa kanya ng lalaki.

Ang pagkakaiba ay nagiging pang-akit.

Ang pagkakaiba ay nagiging wika.

Mula roon, isinilang ang buong kultura ng buhok: una'y simboliko, pagkatapos ay panlipunan, pagkatapos ay pangkalinisan, pagkatapos ay siyentipiko, pagkatapos ay ideolohikal.

Hanggang sa mga makabagong ekstremismo: ang mga nagsasabing pinoprotektahan ka ng buhok mula sa bakterya at dapat itong panatilihin; ang mga nagsasabing dapat itong alisin para matanggap ka; ang mga nagsasabing dapat itong hubugin para pagnasaan ka.

Mas payak ang katotohanan: isinisilang ang buhok, lumalaki, kumukurba... at sa puntong kumukurba ito, namamatay ito.

Ngunit nananatiling buhay ang ugat, matigas ang ulo, tulad ng ilang ideyang hindi mo maalís kahit ng lakas ng loob.

At nariyan ang huling tuntunin, ang tuntuning mga kuwentista lamang ang nakaaalam:

huwag kailanman gawing sugat ang ugat.

Napakaliit ng pagkakaiba — isang titik lamang.

Ngunit binabago nito ang lahat.

Ferdinando